Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 6 (188) 1 Nisan 1977

BU SAYIDA: TKP Konferansı'nda MK Politik Büro üyesi A.Saydan yoldaşın okuduğu Parti Plâtformu'nun özeti

---

Konferans Belgeleri 11.

TKP Konferansında, MK Politik Büro üyesi A.Saydan yoldaşın okuduğu Parti Plâtformu

(Özet)

TKP'nin önünde açılan perspektifleri saptayan Plâtformun giriş bölümünde TKP'nin bundan böyle yapacağı ideolojik çalışmalarla ilgili temel ilkeler ve pratik önlemler belirtildi.

"Kapitalizmin genel bunalımı ve bazı sonuçları" başlıklı bölümde kapitalizmin herşeye karşın devresel bunalımlardan kurtulamadığı vurgulandı,bunalımın günümüzdeki özellikleri gösterildi. Emperyalist ülkeler bilimsel teknik devrimin bulgularından ve yeni sömürgeci yöntemlerden yararlanarak bunalımdan sıyrılmaya çalışıyorlar.

Kapitalizmin bunalımının derinleşmesiyle koşut olarak birçok ülkede,gerici,faşist,neo-faşist akımlar körüklenmekte, aynı zamanda soğuk harpçilik eğilimleri başkaldırmaktadır.Bu olgulara karşın Sovyetler Birliği'nin,öteki demokrasi ve özgürlük güçlerinin büyümesiyle emperyalizmin faşist darbe ihracı büyük ölçüde sınırlanıyor. Plâtform aynı zamanda,faşizm tehlikesine karşı savaşımla barış uğrundaki savaşımın ayrılmayacağı görüşünden hareket ederek soğuk harpçilerin her yönlü,bu arada sosyalist ülkelere karşı yönelttikleri ideolojik saldırılara karşı da eylem birliğinin üzerinde önemle durdu. TKP Konferansı'nın bu önemli belgesinde,emperyalizme,uluslararası gericiliğe ve harpçiliğe karşı savaşımda Çin Halk Cumhuriyeti'nin Maocu yönetiminin oynadığı karşı-devrimci rol üzerinde de önemle duruldu. Plâtformda şöyle denildi: "Bu gurubun sosyalist ülkelere ,dünya komünist ve işçi hareketine, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı ihaneti olmasaydı, bugün yeryüzünün politik haritası bambaşka olacaktı."

"Dünya Komünist ve İşçi Hareketi ve TKP" başlıklı bölümde, TKP anti-emperyalist güçlerin öncüsü olan dünya komünist ve işçi hareketinin ayrılmaz bir parçasıdır,dendi: TKP bu hareketin Marksizm-Leninizm,proletarya enternasyonalizmi temelinde birliği için ardıcıl savaşım yürütüyor. Emperyalizmin uluslararası birleşik saldırgan güçlerine karşı "proletarya enternasyonalizmini inkâr etmek, yahut ona sosyal demokratik bir içerik vermek, işçi sınıfını enternasyonalist dayanışma gibi bir silâhtan yoksun bırakmak anlamına gelir" deniyor. Plâtform,Avrupa Komünist ve İşçi Partilerinin Berlin Konferansına yüksek bir değer biçti ve burada TKP'nin rolünü gösterdi. Plâtform, TKP'nin "proletarya enternasyonalizmini elden bırakmamak,tersine onu daha da geliştirmek,güçlendirmek" azmini dile getirdi.

"Dünya Sosyalist Sistemi ve TKP" başlıklı bölümde "insanlığın kurtuluş yolunda elde ettiği en büyük kazanım" olan dünya sosyalist sisteminin belirleyici rolü,Sovyetler Birliği'nde,öteki sosyalist ülkelerdeki sosyalizm,ya da komünizm kuruculuğunun canlı bir örnek olması bakımdan büyük önem taşıdığı vurgulanıyor. "Dünya devrim sürecinin temel dayanağı olan Sovyetler Birliği'ne karşı emperyalizmin yürüttüğü her alandaki saldırıya karşı TKP savaşıyor" deniyor.

Plâtform'da şöyle dendi: "Anti-Sovyetizme karşı savaşmak Sovyetler Birliği'ni bütün yönleriyle halkımıza tanıtmak politikamızda XXV'inci Kongre kararları,özellikle Brejnev yoldaşın konuşması bize ışık tutuyor."

"Ulusal Kurtuluş Hareketleri ve TKP" başlıklı bölümde kapitalizmden sosyalizme geçiş çağında ulusal kurtuluş hareketlerinin önemli rolüne değinildi. Bu hareketin politik bakımdan Marksizm-Leninizme ve toplumsal olarak da sosyalizme yönelmesinde sosyalist sistemin belirleyici rol oynadığı belirtildi. Ulusal kurtuluş hareketlerinin sosyalizme açılan bir

yolda ilerlemesinin başlıca koşulları olarak,Sovyetler Birliği ile çok yönlü bağlaşıklık; işçi sınıfının hegemonyası; işçi-köylü bağlaşıklığı; anti-emperyalist,demokratik güçlerin cephesi; "emperyalizmin müttefiki durumuna girmiş olan Pekin yöneticilerine,Maocu'lara karşı ardıcıl savaş" zorunluktur. Plâtform, TKP'nin bütün ulusal kurtuluş hareketlerini destekleme kararlılığını dile getirirken,Türkiye'nin ulusal kurtuluş tarihinin deneyine dikkati çekti ve burjuvazinin önderliğinde yeniden emperyalizmin boyunduruğuna düşme sürecini,aynı zamanda bugünkü emperyalist sömürü gerçeği . somut olarak sergilendi.

"Artan bunalım,sınıf çelişmelerinin keskinleşmesi,faşist yöntemlerin yoğunlaşması" bölümünde şöyle dendi:

Ülkemizdeki başlıca çelişkiler, -emekle sermaye,emperyalizm ve yerli ortaklarıyla,işçi sınıfı,bütün emekçi halk,orta tabakalar ve çıkarları emperyalizm ve yerli-yabancı tekellerle objektif olarak çatışan burjuvazi,yani ulusal burjuvazi arasındaki- çelişkiler keskinleşiyor. "İşbirlikçi burjuvazi memleketi eskisi gibi yönetmek yeteneğini yitiriyor,halkın yoksulluğuna yol açan bunalım derinleşiyor,ama tekeller de büyük vurgunlar sağlıyor. Bu bunalımdan çıkış yöntemi olarak Demirel ortaklığı faşist tırmanmayı doruğuna çıkarıyor, "hattâ perspektiflerinde faşist bir yönetim kurmak plânları" bulunuyor, Faşizmin saldırılarının sivri ucu işçi sınıfına,onun politik ve sendikal örgütlerine çevrilmiştir.

"Faşist tırmanışa karşı ortak eylemin gelişimi" başlıklı bölümde,Devlet Güvenlik Mahkemelerine,faşizme tırmanışın bu önemli belirtisine karşı verilen savaşımın deneyleri somut olarak çözümlendi. Savaşım "kısmen ulusal burjuvaziyi,genellikle orta katmanları...İşçi sınıfına,onun sendikal ve politik örgütlerine yaklaştırıyor." Ama eylem birliğinin belirli bir plâtforma oturamaması olgusu da ortadadır. Bu olumsuz durum başlıca; legal sosyalist partilerin kimi yöneticilerinin sek-

ter tutumlarına ve ulusal burjuvazinin ürkekliğine ve yalpalamalarına bağlı olarak ortaya çıkıyor.

"Çıkış Yolu" başlıklı bölümde TKP'nin başta gelen hedefi şöyle belirtildi: "Türkiye'de yerleşmiş olan emperyalizmin,işbirlikçilerinin,yabancı ve yerli tekellerin egemenliğine son vermektir. İşçi sınıfının ve köylü yığınlarının,orta katmanların ileri demokratik iktidarını kurmaktır." İleri demokrasinin sosyalizme dönüşmesinde proletaryanın hegemonyası sonuç alıcı rol oynar. Savaşımda yığın eylemlerinin birincil rolü vardır. Savaş içinde oluşan eylem birlikleri ulusal demokratik cephenin kuruluşu için çıkış noktasıdır.

"Güncel hedef" başlıklı bölümde 1977 yılında yapılacak olan seçimlerle ilgili sorunlar ele alındı. Seçimlere Demirel hükûmetiyle gitmemek,eli yurtsever kanına bulaşmamış kişilerden oluşacak bir hükumet kurmak zorunluktur. Plâtform,bu hükûmetin üstesinden geleceği somut istemleri sıraladı.Bu somut istemler çevresinde tüm yurtsever güçler,parlâmento içi ve dışı eylemlerle güçbirliği yapmalıdır. TKP Konferansı'nın onayladığı plâtfromda, seçimlere ilişkin olarak TKP'nin devrimci taktiği açıklandı; "TKP asla seçimcilik,parlamentoculuk taktiğini benimsememiş,kapitalizmden sosyalizme geçişin yalnız bu yoldan olazağına inanmış değildir." Maocu,serüvenci taktikleri de suçlayan Plâtform, kapitalizm koşullarında,seçimlerde halkın özgür iradesinin tümüyle belirmesinin mümkün olmadığını,ama,açık faşizm koşullarında yapılacak seçimlerle nisbeten demokratik koşullarda yapılacak seçimler arasında da bir fark olduğunu belirtti.

"İşçi sınıfının birliği ve TKP" başlıklı bölümde Türkiye işçi sınıfının 12 Mart boyunca ve günümüzde 1 Mayıs gösterilerinde uzun yıllar boyunca oluşan birikiminin ortaya çıktığı belirtildi ve egemen güçlerin başı çeken devrimci güç işçi sınıfına karşı saldırılarını arttırdığına işaret edildi. İşçi sınıfının "politik bilinç düzeyinin yükseltilmesinde", TKP'nin rolü büyük-

tür. İşçi sınıfının kapitalizm koşullarında "mutlak sayısal birliğinin sağlanması olanaksızdır". Plâtform bu görüşten çıkarak,birliğin çeşitli düzeylerini sıraladı: İşçi sınıfının TKP saflarında politik ideolojik,örgütsel birliği; TKP çevresinde eylem birliği; bir tek sınıfsal sendikal çatı altında birliği... üzerinde durdu. Bu birliklerin sağlanması savaşımında ideolojik savaşımın önemine,aynı zamanda TKP'nin legale çıkmasının önemine değinildi. TKP'nin legale çıkmasında,saygınlığının artmasında öteki demokratik güçlerle olan ilişkilerinin gelişimi önem taşıyor. Ancak,"Hiç bir akım,ne kadar demokratik olursa olsun, kendiliğinden TKP'ne konan yasağı kaldırmayacaktır.Bu yasağın kaldırılması ancak komünist partisinin güçlenmesi sayesinde, bizzat komünistler tarafından elde edilecektir."

"Anti-emperyalist demokratik güçlerin eylem birliği ve TKP" başlıklı bölümde "cephe kurma sorunları"nın karmaşıklığı üzerinde duruldu. Marksçı-Leninci ilkeleri her ülkenin özelliklerine uygulamak zorunluktur. "Anti-emperyalist,demokratik cephe hareketinin sosyal kurtuluşa dönüşmesi için başta gelen koşul,cephe hareketinde işçi sınıfının öncü politik örgütünün,sendikal örgütlerinin ağır basması,harekette egemenliğin burjuvaziye terk edilmemesidir." Maksimalist politikalar cephe hareketine zarar verir, "bazı elverişsiz koşullarda cephe hareketinin,işçi sınıfının ve emekçi halkın egemenlik ve iktidarına yönelik olmasını şart olarak öne sürmek" maksimalist bir politika" olarak cephe hareketini parçalar,cephe hareketlerinde de sınıf savaşımı durmamakta, "biçim değiştirmektedir". Eylem birliği TKP'nin önünde çözüm bekleyen bir sorun olarak duruyor.Plâtform , legal sosyalist partilerin bazı yöneticilerinin olumsuz tutumlarına değindi. Anti-emperyalist,anti-faşist güçlerin dağınıklığından egemen güçler kazançlı çıkıyor. Aynı zamanda emekçi yığınların yararına yürütülen savaşımın meyvalarını geçici de olsa büyük

ölçüde CHP topluyor. Eylem birliğini oluşturmak için legal sosyalist partilerle öteki yurtsever akımlarla tartışmayı ideolojik alanda sürdürmek ve TKP Programına karşı çıkan herkesi anti-komünist saymamak gerekir.

"Ulusal Sanayi" başlıklı bölümde,ülkenin sanayileşme sorunu üzerinde somut olarak duruldu ve ulusal sanayinin kurulması için emperyalizmle olan bütün bağların koparılması,anti-emperyalist,anti-feodal,büyük tekel ve holdinglere karşı,halkın yaşam düzeyini yükselten bir nitelikte olması zorunluluğu belirtildi. Böylesi bir sanayileşme programının uygulanabilmesi için "demokratik,anti-emperyalist,ilerici bir hükûmetin işbaşına gelmesi şarttır". Plâtform , CHP'nin "halk sektörü" görüşünü de eleştirdi.

"Demokratik toprak reformu ve işçi-köylü bağlaşıklığı" bölümünde tarımsal alandaki sosyal,ekonomik durum somut olarak ele alındı,köylerdeki kapitalizmin prusya tipi gelişmesi ,sanayileşmenin sonucu ortaya çıkan ağır sorunların ancak demokratik bir toprak reformu ile çözümleneceği belirtildi. İşçi-köylü bağlaşıklığı böylesi bir toprak reformu savaşımı çevresinde geliştirilebilir,bu bağlaşıklık ulusal demokratik cephenin kurulmasında temel koşullardan biri olarak rol oynayacaktır.Plâtform, ulusal burjuvazinin "köy kent" önerisini eleştirdi,TKP'nin kooperatifçiliği destekleme görüşü ulusal burjuvaziden ayrımlı olarak,köyün reel ürünlerine dayalı sanayileşmeyi de öngörüyor.

"Yığın örgütleri ve TKP" bölümünde platform şu ilkeleri belirledi: Yığın örgütleri "bağımsız olarak kendi işlerini program ve tüzüklerine göre yürütürler. TKP bu yığın örgütlerinin, emekçilerin,öğrenci ve gençlerin,kadınların kendi özel sorunlarının çözümünü sağlamaları,sömürüye,sömürücülere,emperyalizme, harpçiliğe,barış düşmanlığına karşı savaşa yönelmeleri için çaba harcar. Her alanda elinden gelen yardımı yapar.Yığın örgütlerinde değişik politik ve dinsel inançlara bağlı emekçiler

vardır. Leninci ilkeye göre,bu inançlarla çatışmamak gerekir.Yığınları sömürüye,baskıya karşı savaşımda eğitmek,aydınlatmak yoluna gitmek en doğru tutumdur." Yığın örgütlerini, "partinin bir kolu haline getirmemek zorunluktur." Gericilerin,yönetimdeki yığın örgütlerinde ve sarı sendikalarda çalışmak gerekir.Plâtform köylülerin,gençliğin,kadınların örgütlü ,yığınsal hareketlerini inceledi ve komünistlerin bu alandaki görevlerini belirledi.

"Ulusal sorun" başlıklı bölümde,TKP'nin ulusal azınlıklar ve özellikle Kürt sorunu üzerindeki ilkesel tutumu incelendi. Plâtformda şöyle dendi: "Programımız,Kürt halkının kendi yazgısını kendisinin özgürce tayin etme hakkını kabul etmiştir." Bu hak, mutlaka "ayrılmak anlamına gelmez." TKP Kürt ulusunun bütün demokratik haklarını savunuyor. TKP, "Türk-Kürt tüm komünistlerin TKP'de birliği; Türk-Kürt tüm işçilerin sendikal eylem birliği ve Türk-Kürt tüm uluslardan,azınlıklardan Türkiye halkının,emperyalizme,işbirlikçilerine,faşizme,ırkçılığa ve her türlü ulusal baskıya karşı birlikte kurtuluş için kardeşçe savaş birliği" ilkelerine bağlıdır.Maocu'ların Kürt halkının kurtuluş savaşına düşmanlıklarını sergileyen Plâtformda şöyle denildi: "Hem emperyalizme bağımlılık,hem de ulusal kurtuluş hareketi yanyana düşünülemez."

"Proletarya Diktatörlüğünün Zorunluluğu" başlıklı bölümde, TKP Programının "uzak hedef" kısmında yer alan bu ilkenin içeriği açıklandı. Başka özelliklerinin yanısıra proletarya diktatörlüğü "kapitalizmden sosyalizme,oradan da komünizme geçmeyi sağlamak için zorunlu"dur. "Proletarya diktatörlüğü bir egemenlik aracıdır ve demokrasinin en yükdek biçimidir." TKP,proletarya diktatörlüğü ilkesini,faşist diktatörlüklerle kıyaslama eğilimlerine karşı savaşıma devam edecek,bu ilkenin "halktan,emekçilerden yana niteliğini işçi sınıfına ve emekçilere sürekli olarak anlatacaktır.

"Barışçı Dış Politika" bölümünde,yeryüzünde barışın güçlenmesiyle işçi hareketinin,demokratik akımların da güçlenmesi arasındaki bağın üzerinde duruldu. Büyük sermaye bu nedenle barış düşmanı bir politika izliyor. Plâtformda "barış içinde yan yana yaşama" ilkesinin özlüğü açıklandı,bu koşullarda da sınıf savaşının güçlenerek sürdüğü belirtildi. TKP,gerginliği azaltma sürecinin geliştirilmesi,genel silâhsızlanmanın gerçekleşmesi,Helsinki Anlaşmasının uygulanması yolunda savaşıyor.NATO'dan, SENTO'dan çıkılmalı,Amerikan ve NATO üsleri sökülmeli, İkili Anlaşmalar bozulmalıdır. Sovyetler Birliği ile,bütün komşu ülkelerle içten dostluk ilişkileri kurulmalı,Yunanistan'la Türkiye arasındaki ikili anlaşmazlıklar barışçı yoldan çözülmeli,Kıbrıs sorunu da iki halkın çıkarları,Kıbrıs'ın bağımsızlığı,toprak bütünlüğü,egemenlik haklarına saygı temelinde çözülmeli,yasa dışı Türk Federe Devleti ortadan kaldırılmalı, her iki topluluktan göçmenlerin yerlerine dönmesi sağlanmalıdır.

(Parti Plâtformu'nun tam metnini "Yeni Çağ" dergisinin Mart sayısında bulabilirsiniz.)
